

Arrest

nr. 336 411 van 21 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. COOLS
Dorpsstraat 94
3900 PELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 februari 2025 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. COOLS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 10 oktober 2022, dient op 12 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 20 februari 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 27 november 2024.

1.3. Op 14 januari 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 14 januari 2025 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben, van Turkmeense origine en een soennitische moslim te zijn. U werd op [...] geboren te Tal Afar, een stad gelegen in de provincie Ninewa.

In juni 2014 nam Daesh (IS) de controle over in de stad. Uw vader was werkzaam als verpleger in een medisch centrum en diende ook enkele dagen per maand medische controles uit te voeren bij het leger. Omwille hiervan kidnapte Daesh hem twee maanden na de inval. Ze vielen diezelfde dag ook binnen in uw huis en haalden dit leeg. Hierna ging u met uw moeder naar het huis van uw grootvader in Alkala, gelegen tussen Mosul en Tal Afar. Uw moeder had schrik voor u en besloot samen met u Irak te ontvluchten. U verliet Irak in maart 2015.

U reisde naar Turkije via Syrië waar u een tijdje verbleef in Ankara bij uw maternale oom [F.] die hier reeds verbleef. Nadien ging u naar Konya, waar een ander familielid van u verbleef. Uw moeder overleed kort hierna aan een beroerte. Uw oom [F.] hielp u aan werk en u verhuisde alleen naar Istanbul. Buiten uw werk, was u ook nog acteur en muzikant. U had in Turkije enkel bij aankomst een verblijfsvergunning voor een jaar verkregen, maar kon hierna geen andere vergunning meer bekomen. Uit angst om teruggestuurd te worden naar Irak, besloot u uiteindelijk Turkije te verlaten in september 2022.

U reisde naar België en diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 12 oktober 2022. Bijkomend vreest u bij terugkeer gedood te worden door de milities aangezien u Turkmeens en soenniet bent.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort, kopie van uw identiteitskaart, kopie van uw nationaliteitsbewijs, kopie nationaliteitsbewijs vader, kopie beroepskaart vader, foto's van uw vernielde huis, kopie overlijdenscertificaat moeder, foto's van een 'fotoshoot' als model in België, een attest burgerschapsopleiding en ten slotte een USB-stick met hierop foto's en filmpjes van uw verblijf in Turkije, uw acteur- en muzikantencarrière in Turkije en uw verblijf in het centrum hier.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt aan dat uw mentale gezondheid ernstig te noemen is en verwijst hierbij naar de moeilijke omstandigheden in het centrum en de onzekerheid aangaande de asielprocedure. U haalt aan weinig te eten en veel te piekeren (zie CGVS, p.10 en 14). Vooreerst zegt u niet in begeleiding hiervoor te zijn en legt u geen enkel attest of document neer om deze mentale problemen te staven (zie CGVS, p.14). Bovendien moet door het CGVS worden vastgesteld dat u bij DVZ expliciet gevraagd werd naar eventuele procedurele noden en hier niets van vermeldde (zie bijzondere procedurele noden DVZ). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS kon evenmin worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U vermeldt geen psychische moeilijkheden die u niet in staat zouden stellen uw verklaringen adequaat uiteen te zetten. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er werd u verder aangeboden een pauze te vragen indien u dit wenste. Zoals gebruikelijk werd halverwege het persoonlijk onderhoud op het CGVS een pauze voorzien. U vroeg geen bijkomende pauzes aan. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren behalve deze pauze. Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats. Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u het gevoel had dat u alles hebt kunnen vertellen tijdens het onderhoud, waarop u opnieuw bevestigend antwoordde, en ook uw advocaat maakte geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (zie CGVS, p.14 en 15).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofdte van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook

vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en uw beweerde vrees.

U haalt aan Irak in 2015 te hebben verlaten nadat Daesh uw vader had ontvoerd en uw moeder vreesde dat ook u zou meegenomen worden (zie CGVS, p.10). Aan uw relaas ter zake kan echter maar weinig geloof worden gehecht; dit om volgende redenen.

U verklaart dat uw vader verpleger was in een medisch centrum en maandelijks twee tot drie dagen voor het leger diende te werken. Omwille hiervan zou Daesh hem ontvoerd hebben (zie CGVS, p.11). Het is echter vreemd dat uw vader pas twee maanden na de overname van Daesh ontvoerd werd en ervoor wel nog altijd zonder problemen naar zijn werk ging/kon gaan (zie CGVS, p.11 en 12). Dat Daesh uw vader eerst ongestoord liet verder werken, om hem vervolgens dan toch te arresteren is opmerkelijk te noemen. Bovendien zou uw vader zich nooit enige zorgen hebben gemaakt in de periode vóór de ontvoering (zie CGVS, p.12 en 13). Dit terwijl het toch reeds duidelijk moet geweest zijn dat mensen met overheidsbanden een doelwit voor Daesh konden zijn. Dat uw vader dan zich zonder enige vrees of voorzorgsmaatregel naar het werk begaf, is in die context weinig aannemelijk te noemen. Tevens is het opmerkelijk dat u verklaart dat alle collega's van uw vader enkele dagen per maand naar het leger dienden te gaan aangezien het als een 'nationale plicht' werd aanzien volgens u en er een beurtsysteem was voor alle dokters en verplegers (zie CGVS, p.13). Echter gevraagd of er andere collega's van uw vader problemen hadden met Daesh, kan u maar één persoon vermelden; nl. iemand die op dezelfde dag als uw vader zou zijn gekidnapt. Over andere collega-verplegers of dokters kan u niets zinnigs zeggen (zie CGVS, p.11). Het lijkt weinig waarschijnlijk dat de dokters werkzaam in het centrum met rust werden gelaten, maar uw vader wel als doelwit werd beschouwd. Het is dan ook vreemd dat u hier niets over kan zeggen of dit niet kan uitleggen. Voorts bent u hierin tegenstrijdig te noemen met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U verklaarde er immers dat u geen idee had wat de reden was voor de arrestatie van uw vader (zie vragenlijst DVZ). Echter tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u dan weer heel stellig dat uw vader omwille van zijn banden met de overheid werd gearresteerd. Beide versies vallen moeilijk met elkaar te rijmen wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Voorts beweert u dat Daesh na de ontvoering van uw vader jullie huis aanviel en alle spullen meenam (zie CGVS, p.12). Echter gevraagd hoe de aanvallers er precies uitzagen komt u niet verder dan een veralgemenende en stereotiepe beschrijving daar u verklaart dat ze lange baarden hadden en geheel in het zwart waren. Ook zegt u dat ze eng en groot waren (zie CGVS, p.12). Dit is echter een weinig doorleefd en gedetailleerd antwoord te noemen.

Wat er ook van zij, zelfs indien deze feiten geloofwaardig worden bevonden, in casu quod non, dateren deze feiten van 2015, bijna 10 jaar geleden, en zijn ze thans niet meer actueel. Bovendien werd de Mosul-regio waartoe ook Tal Afar behoort - na een grootschalig offensief in 2017 bevrijd en werd IS er territoriaal verslagen. De Commissaris-generaal dient zich bij het nemen van zijn beslissing te steunen op de actuele situatie, i.c. de situatie zoals deze zich voordoet op het moment dat de beslissing wordt genomen, bij het beoordelen van de eventuele nood aan bescherming. Bovendien haalt u nergens aan ooit zelf persoonlijke problemen te hebben gekend met Daesh, hetgeen verder doet besluiten tot de afwezigheid van een actuele nood aan internationale bescherming. Waar u immers verklaart dat ze 'u natuurlijk iets gingen aandoen' daar uw vader door hen ontvoerd werd (zie CGVS, p.13), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat u deze ontvoering van uw vader geenszins aantoonst (zie supra). Bovendien zou Daesh dertig minuten na de ontvoering van uw vader jullie huis zijn binnengevallen waar u ook aanwezig was en dus duidelijk ongemoeid werd gelaten (zie CGVS, p.12). Ook zou u nog enkele maanden bij uw grootvader hebben verbleven, in gebied dat ook onder controle was van Daesh (zie CGVS, p.12). Met andere woorden, indien Daesh u effectief iets wilde aandoen, hadden ze hiertoe meermaals de kans. Dat ze dit nalieten te doen, doet dan ook ernstige afbreuk aan de door u beweerde vrees. Waar u nog aanhaalt dat Daesh jongemannen zoals u poogde te rekruteren en uw moeder u hierdoor het land wilde uitsturen, dient er gezegd te worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt als zou u hieromtrent persoonlijk door Daesh zijn aangesproken of problemen hebben gekend (zie CGVS, p.5).

Waar u nog aanhaalt bij terugkeer problemen te zullen kennen omwille van uw Turkmeense origine en het feit dat u een soennitisch moslim bent (zie CGVS, p.14), dient er vermeld te worden dat hoewel er volgens de landeninformatie sprake is van discriminatie jegens soennitische moslims in Tal Afar, hieruit geen persoonlijke vrees in uw hoofde zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie kan worden afgeleid. Immers in de algemene informatie staat te lezen dat deze discriminatie, mogelijks met willekeurige arrestaties, voornamelijk plaatsvinden ten aanzien van soennieten die aanzien worden als aanhangers van Daesh (zie map landeninformatie, document 1, p.30-32). Echter volgens uw eigen verklaringen zou uw vader zijn

gearresteerd/ontvoerd door Daesh vanwege zijn vermeende overheidsbanden, waardoor er niet kan worden ingezien waarom u dan wel - omwille van bovenstaande - problemen zou krijgen. Het CGVS beschikt verder niet over objectieve en uitvoerige informatie en documentatie dat Turkmenen een (bewust en systematisch) doelwit zouden zijn van de lokale autoriteiten in die mate dat er gesproken kan worden van vervolging in de zin van de Conventie. Het is dan ook aan u om hierbij een persoonlijke vrees in uw hoofde aan te tonen, hetgeen u nalaat te doen. Immers hiernaar gevraagd, beperkt u zich tot algemeenheden zonder dat u in concreto aantoont waarom u persoonlijk als Turkmeen problemen zou kennen (zie CGVS, p.14).

Waar uw advocaat in haar mailverkeer nog aanhaalt dat u omwille van uw profiel als artiest en model problemen zou kennen bij terugkeer, dient er opgemerkt te worden dat uzelf geenszins een vrees bij terugkeer hieraan koppelt. U werd immers expliciet gevraagd naar uw vrees bij terugkeer waarbij u verzaakt bovenstaande te vernoemen, hetgeen uw vrees hieromtrent dan ook danig relateert. Bovendien blijkt uit uw verklaringen en documenten dat u enkel zanger was in Irak en u pas in Turkije af en toe aan het acteren ging (zie CGVS, p.8 en 9). U zou in Irak ook onmiddellijk gestopt zijn met zingen nadat Daesh dit had verboden; maar zoals gesteld dateert die situatie van 10 jaar terug en is die niet meer actueel (zie CGVS, p.5 en 6). Waar u nog vermeldt dat u ook model ben, dient er opgemerkt te worden dat u enkel foto's van een bepaalde fotoshoot-gelegenheid in België neerlegt en deze enkel door een bepaald lokaal agentschap op hun website werden gezet (zie CGVS, p.9 en 10). Nergens kan dan ook worden afgeleid dat u dit werk reeds in Irak deed of u zo zichtbaar bent dat het een probleem zou vormen voor u bij een terugkeer.

Ten gevolge van de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen.

Immers de door u neergelegde identiteitsdocumenten van uzelf en uw vader zijnde uw paspoort, identiteitskaart, de nationaliteitsbewijzen van u en uw vader en zijn beroepskaart betreft elementen die niet ter discussie staan in bovenstaande beslissing. Het CGVS twijfelt immers niet aan uw identiteit alsook het beroep van uw vader. Doch moet hier toch ook worden meegegeven dat u enkel kopieën neerlegt, geen originelen.

Waar u nog de foto's van uw vernielde huis in Irak neerlegt, dient er opgemerkt te worden dat deze vernieling plaats vond in het kader van algemeen geweld zoals u aanhaalde en deze dan ook geenszins een actuele en persoonlijke vrees in uw hoofde aantonen. Daarenboven moet vastgesteld dat de bewijswaarde van foto's bijzonder beperkt is aangezien niet duidelijk is waar, wanneer en/of met welke bedoelingen die beelden werden genomen, al dan niet werden gemanipuleerd.

Aangaande het overlijdenscertificaat van uw moeder - zij stierf een natuurlijke dood - dient er gesteld te worden dat, hoe betreurenswaardig ook, dit een element betreft dat van geen invloed is op de beoordeling van uw vrees bij terugkeer.

Eenzelfde dient gezegd te worden aangaande het attest van uw burgerschapsopleiding. Dit betreft immers uw integratie in België, wat van geen invloed is op uw problemen bij terugkeer.

Ten slotte zijn er nog de foto's en filmpjes die u neerlegt aangaande uw verblijf in Turkije alsook uw werk als zanger/acteur/model. Wederom betreft dit echter elementen waaruit actueel geen vrees in uw hoofde kan worden opgemaakt en deze kunnen deze dan ook geenszins bovenstaande beslissing in positieve zin wijzigen.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

Deze regio omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya. In 2022 werd de bevolking van de provincie geschat op 4.133.536 inwoners.

Ondanks de overwegend soennitisch-Arabische bevolking is de provincie Ninewa een van de meest etnisch diverse provincies in Irak. De controle over de provincie is verdeeld onder verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Officieel valt de provincie onder het gezag van de Iraakse centrale overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter gecontroleerd door de Kurdistan Regional Government (KRG), dewelke ook de facto controle uitoefent over sommige delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast de Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/Yezidi Sinjar Resistance Units) en de Koerdische peshmerga, zijn er ook tal van andere lokale milities, al dan niet autonoom, actief in de regio die vaak slechts kleine delen ervan controleren. In oktober 2020 bereikten de Iraakse centrale overheid en de KRG een overeenkomst over gezamenlijk bestuur van het district Sinjar. Het “Sinjar Agreement” is bedoeld om het veiligheids- en bestuursvacuüm op te vullen dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van IS, om gewapende groeperingen (zoals de PKK en de PMF) op te roepen om de regio te verlaten, en om de terugkeer van de Yezidi bevolking te bevorderen. Tot nu toe werd de overeenkomst slechts gedeeltelijk uitgevoerd en wordt ze verworpen door de groepen die de regio de facto controleren, namelijk de PMF en de YBS. Bijgevolg blijft de situatie in het district Sinjar gespannen. Er is nog altijd een veiligheids- en bestuursvacuüm en de milities van de PMF zijn uitgegroeid tot een economische en politieke macht. Ten slotte is er een aanzienlijke versnippering onder de veiligheidsactoren.

IS is nog altijd aanwezig in de provincie maar heeft zijn aanvallen op het grondgebied verminderd en gebruikt het in plaats daarvan eerder als logistiek centrum voor de andere provincies waar de groep nog steeds actief is. De organisatie opereert voornamelijk vanuit landelijke en afgelegen gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. De aanvallen nemen de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen of hinderlagen waarbij gebruik wordt gemaakt van geïmproviseerde bommen (IED's) en lichte wapens tegens de ISF en de PMF waarbij soms ook burgers geraakt worden. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van IS voerden de PMF en ISF grondoperaties uit tegen de terroristische organisatie. IS voerde ook aanvallen uit op ISF, PMF en burgers. Enkele jaren geleden begonnen de Iraakse autoriteiten muren op te richten aan de grens tussen Irak en Syrië om de bewegingsvrijheid van IS te beperken. Sindsdien werden verschillende van dergelijke muren opgetrokken.

Tussen 1 februari 2023 en 31 maart 2024 vonden verschillende incidenten met burgerslachtoffers plaats die werden toegeschreven aan personen die handelden in het kader van stammengeschillen of waarvan de daders onbekend blijven.

In dezelfde periode voerden de Turkse strijdkrachten luchtaanvallen uit op het grondgebied van de provincie, meer bepaald in de districten Akre en Sinjar. De doelwitten van deze aanvallen waren leden van de PMF, de YBS, aan de PKK gelieerde groepen en leden van de veiligheidstroepen van de KRG die op het grondgebied van de provincie aanwezig waren.

In de hele provincie doen zich veiligheidsincidenten voor, al vond de overgrote meerderheid plaats in het district Akre. In de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024 bleef het totale aantal veiligheidsincidenten relatief laag. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, en het aantal burgerslachtoffers bleef eveneens laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Met betrekking tot de provincie Ninewa schat IOM dat er heden 1.960.734 miljoen mensen naar de provincie zijn teruggekeerd. Dit cijfer komt overeen met meer dan 75 % van de totale ontheemde bevolking. 627.719 personen uit de provincie Ninewa zijn echter nog ontheemd, wat het hoogste aantal IDP's van alle Iraakse provincies is. Het percentage terugkeerders verschilt bovendien van district tot district. Afgezien van duurzame relocatie zijn er verschillende redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeren. Gebrek aan werkgelegenheid, basisdiensten en huisvesting, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een verandering in de etnisch-religieuze samenstelling van de bevolking, het ontbreken van verzoeningsinitiatieven om mogelijke represailles te voorkomen, en het ontbreken van de nodige documenten worden vermeld als redenen om niet terug te keren.

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Ninewa wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. tg. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa complex, problematisch en ernstig is en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit de provincie Ninewa wegens zijn specifiek profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming dan ook verleend. Gelet op de voorgaande vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel te worden vastgesteld dat er in de provincie Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig

geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Verzoeker betoogt dat het voordeel van de twijfel kan worden toegekend aan een asielzoeker indien deze bepaalde verklaringen niet kan bewijzen. Hij verwijt de commissaris-generaal beweringen te stellen zonder enig bewijs en dit terwijl hij zijn deel wel gedaan zou hebben, daar hij de nodige nieuwe documenten en verklaringen binnengebracht heeft. Hij meent dat de commissaris-generaal niet voldaan heeft aan haar plicht om de beslissing zorgvuldig voor te bereiden. Volgens hem werd er geen rekening gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas en werd het niet noodzakelijk geacht om zijn reële situatie te onderzoeken. Hij wenst te benadrukken dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Hij meent dat er wel degelijk sprake is van een vrees voor vervolging omdat hij al een aantal dagvaardingen ontvangen heeft. Hij vervolgt dat het Iraakse parlement in 2017 gestemd heeft om de vervolging van Turkmenen door *Daesh* als genocide te erkennen, dat ISIS nog verschillende gebieden in Irak controleert en dat Turkmenen in Irak al jarenlang vervolgd worden vanwege hun etnische en religieuze identiteit. Hij meent dat de situatie bijzonder ernstig is in gebieden zoals Kirkuk en de omliggende regio's, waar de Turkmenen vaak het doelwit zijn van gewelddadige aanvallen. Hij acht de toekomst voor de Turkmenen in Irak onzeker en stelt dat die afhankelijk is van de politieke ontwikkelingen en de bereidheid van de internationale gemeenschap om in te grijpen.

Verder stipt hij aan dat het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld heeft dat een opvatting, een gedachte of mening van een verzoeker, die nog niet negatief in de belangstelling gestaan heeft van potentiële actoren van vervolging reeds onder het begrip 'politieke overtuiging' kan vallen indien de verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Hij stelt dat een loutere verklaring voldoende is net zoals het ooit verlaten hebben van het herkomstland. Hij vervolgt dat ook mensen die als verwesterd aanzien worden, bedreigd worden door *Daesh* net als hun familie of bureaus. Het feit dat hij de Belgische inburgeringscursus met succes heeft volbracht, toont volgens hem zijn verwestering reeds aan.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Human Rights Watch, *Iraq: ISIS Abducting, Killing, Expelling Minorities* (Engels en Nederlands);
- New Lines Magazine, *The ISIS War Crime Iraqi Turkmen Won't Talk About* (Engels en Nederlands);
- Rudaw, *Zraqqi parliament recognizes ISIS persecution of Turkmen as genocide* (Engels en Nederlands);
- Common Analysis: Iraq - November 2024.

3.2. Op 9 oktober 2025 legt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarbij zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq*, januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq*, november 2024;
- COI Focus *Irak: veiligheidssituatie*, 29 augustus 2025 (update);
- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security Situation*, mei 2024.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Irak vervolgd te worden door *daesh* omdat die eerder zijn vader ontvoerd had omwille van zijn werkzaamheden als verpleger. Daarnaast vreest hij om vervolgd te worden omwille van zijn Turkmeense origine en het feit dat hij een soennitisch moslim is.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen omtrent de ontvoering van zijn vader door *daesh*, daar (a) het vreemd is dat zijn vader pas twee maanden na de overname van *daesh* ontvoerd werd en ervoor altijd zonder problemen naar zijn werk kon gaan; (b) het weinig aannemelijk is dat zijn vader in de periode vóór de ontvoering zich zonder enige vrees of voorzorgsmaatregel naar het werk begaf; (c) hij maar één andere collega van zijn vader kan vermelden die ook problemen had met *daesh*; (d) hij bij de DVZ verklaart dat hij geen idee had van wat de reden was voor de arrestatie van zijn vader, terwijl hij bij het CGVS wel een precieze reden geeft; (e) hij niet verder komt dan een veralgemenende en stereotiepe beschrijving van de aanvallers van zijn huis;
- ii) Zelfs indien de problemen van zijn vader met *daesh* geloofwaardig worden bevonden – *in casu quod non* –, dateren deze feiten van bijna tien jaar geleden en zijn zij thans niet meer actueel, te meer nu de Mosul-regio in 2017 bevrijd werd en IS er territoriaal verslagen werd;
- iii) Verzoeker haalt nergens aan ooit zelf persoonlijke problemen gekend te hebben met *daesh*;
- iv) Verzoeker maakt niet aannemelijk bij terugkeer problemen te zullen kennen omwille van zijn Turkmeense origine en het feit dat hij een soennitisch moslim is, gezien (a) er uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie, mogelijks met willekeurige arrestaties, in Tal Afar voornamelijk plaatsvindt ten aanzien van soennieten die aanzien worden als aanhangers van *daesh*, terwijl zijn vader volgens hem gearresteerd en ontvoerd zou zijn door *daesh* vanwege zijn vermeende overheidsbanden; (b) er geen landeninformatie is waaruit zou blijken dat Turkmenen een bewust en systematisch doelwit zouden zijn van de lokale autoriteiten in die mate dat er gesproken kan worden van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag; (c) hij zich beperkt tot algemeenheden zonder dat hij *in concreto* aantoont waarom hij persoonlijk als Turkmeen problemen zou kennen;
- v) Verzoeker maakt niet aannemelijk bij terugkeer problemen te zullen ondervinden omwille van zijn profiel als artiest en model nu (a) hij hier zelf geen vrees bij terugkeer aan koppelt; (b) uit zijn verklaringen blijkt dat hij enkel zanger was in Irak en pas in Turkije af en toe aan het acteren ging en hij in Irak onmiddellijk gestopt zou zijn met zingen nadat *daesh* dit verboden had; (c) hij enkel foto's van een welbepaalde fotoshoot in België neerlegt en deze enkel door een bepaald lokaal agentschap op hun website werden gezet, waardoor nergens uit kan worden afgeleid dat hij dit werk reeds in Irak deed of hij zo zichtbaar is dat het een probleem zou vormen bij terugkeer;
- vi) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen omdat (a) zijn paspoort, zijn identiteitskaart, de nationaliteitsbewijzen van hem en zijn vader en de beroepskaart van zijn vader, louter zijn identiteit en het beroep van zijn vader aantonen, wat elementen zijn die niet ter discussie staan; (b) de foto's van zijn vernielde huis in Irak enkel vernieling aantonen die plaatsvond in het kader van algemeen geweld, waardoor deze geenszins een actuele en persoonlijke vrees in zijn hoofd aantonen en de bewijswaarde hiervan bijzonder beperkt is; (c) het overlijdenscertificaat van zijn moeder een element betreft dat van geen invloed is op de beoordeling van zijn vrees bij terugkeer; (d) het attest van zijn burgerschapsopleiding enkel zijn integratie in België betreft, wat van geen invloed is op zijn problemen bij terugkeer; (e) de foto's en filmpjes aangaande zijn verblijf in Turkije en zijn werk als zanger/acteur/model betreffen geen elementen waaruit actueel een vrees in zijn hoofd kan worden opgemaakt.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij Irak is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter in gebreke blijft. Verzoeker poneert op louter algemene wijze dat (i) hij de nodige documenten en verklaringen heeft binnengebracht, waardoor aan hem het voordeel van de twijfel moet toegekend worden; (ii) het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht werd geschonden en dat (iii) geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas, noch de reële situatie. Hij voert echter niet één concreet argument aan tegen de in de bestreden beslissing opgenomen motieven zoals uiteengezet supra onder punt 4.3.2. en toont op generlei wijze aan dat die motieven niet pertinent of draagkrachtig zijn en evenmin dat ze geen steun zouden vinden in de stukken van het administratief dossier. Evenmin preciseert hij welke gegevens zouden moeten leiden tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Waar hij meent dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de feitelijke toedracht van zijn relaas, gaat hij volledig voorbij aan de uitgebreide motivering

van de bestreden beslissing waarin op goede gronden wordt overwogen dat verzoeker er niet *in concreto* in slaagt om een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken. Met de loutere negatie van deze motieven, brengt verzoeker geen enkel valabel argument bij om een ander licht te werpen op voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen, waardoor deze integraal worden bijgetreden.

4.3.4. Waar verzoeker vreest om bij terugkeer naar Irak vervolgd te worden omwille van zijn Turkmeense origine wordt erop gewezen dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er sprake is van systematische vervolging van Turkmenen in Irak, ook al kunnen sommige handelingen waaraan Turkmenen kunnen worden blootgesteld, van een dermate ernstige aard zijn dat zij als vervolging worden beschouwd, zoals ontvoeringen en moorden op sjiitische Turkmenen door ISIL, alsook collectief misbreuk en moorden van soennitische Turkmenen door de PMF, alsook, in sommige gevallen, discriminatie (EUAA, *Country Guidance: Iraq*, november 2024, p. 37-39). Voor Turkmenen moet bij de individuele beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker te maken krijgt met vervolging, rekening worden gehouden met omstandigheden die van invloed zijn op het risico, zoals: het gebied van herkomst en de aanwezigheid van ISIL, religie en vermeende banden met ISIL, en gender. De stukken van het administratief dossier laten niet toe dergelijke omstandigheden te weerhouden in hoofde van verzoeker. Ook verzoeker onderneemt geen enkele poging om zijn vrees te concretiseren.

Verzoeker is weliswaar afkomstig uit Ninewa, waar de PMF en ISIL beiden aanwezig zijn, maar er zijn geen enkele indicaties die erop wijzen dat verzoeker geaffilieerd werd of wordt met ISIL. Het tegendeel blijkt uit zijn verklaring dat zijn vader gearresteerd en ontvoerd werd door *daesh*. Hij maakt niet aannemelijk dat hij als Turkmeen persoonlijk problemen gekend heeft of zal kennen bij terugkeer naar Irak. Hij beperkt zich slechts tot algemeenheden, zijnde dat hij zal gedood worden omdat hij Turkmens is en dat de situatie van Turkmenen in zijn regio steeds gevaarlijker wordt door de sjiitische milities die er de controle hebben (NPO, p. 14). Waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat er wel degelijk sprake is van een vrees voor vervolging in zijn hoofde omdat hij al een aantal dagvaardingen ontvangen heeft, laat hij na deze blote bewering te onderbouwen met enig begin van bewijs. De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, aangaande de stemming in het Iraaks parlement, de aanwezigheid van ISIS en de onzekere toekomst van de Turkmenen, heeft geen betrekking op zijn persoon en volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Irak daadwerkelijk dreigt te worden gedood omwille van zijn Turkmeense afkomst. Verzoeker dient zijn vrees *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier toe in gebreke. Hij baseert zich slechts op algemene informatie en stellingen omtrent de situatie van Turkmenen, zonder aan te tonen dat dit ook op zijn persoonlijke situatie van toepassing is, waardoor dit geenszins voldoende is om afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige bevindingen hieromtrent in de bestreden beslissing.

4.3.5. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift voor het eerst melding maakt van een vrees omwille van zijn vermeende verwestering in geval van terugkeer naar Irak, laat hij na dit aannemelijk te maken. Hij brengt geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Irak omwille van zijn verblijf in België anders gepercipieerd en geïdende zal worden, noch toont hij aan dat zijn verblijf in België voor hem een risico op vervolging inhoudt. Met een loutere verwijzing naar de Belgische inburgeringscursus die hij gevolgd heeft, zonder meer, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij is verwesterd of dat hem om die reden een verwestering zou worden toegeschreven. Verzoeker geeft dan ook onvoldoende persoonlijke invulling aan de voorgehouden (gepercipieerde) verwestering. Hij toont niet aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterd persoon zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Irak niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zou kunnen aarden. Evenmin toont hij aan dat hij om deze reden dreigt te worden geïdende, gestigmatiseerd of vervolgd. Ook anderszins maakt hij niet aannemelijk dat hij omwille van zijn afwezigheid uit Irak bij een terugkeer in moeilijke omstandigheden dreigt terecht te komen.

4.3.6. Verzoeker onderneemt geen enkele dienstige poging om de motieven uit de bestreden beslissing aangaande zijn vrees voor *daesh* omwille van zijn vaders werkzaamheden, zijn vrees omdat hij soennitisch moslim is, zijn profiel als artiest en model en de door hem neergelegde documenten, te weerleggen, waardoor deze, bij gebrek aan dienstig verweer en daar zij pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier, integraal worden bijgetreden.

4.3.7. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

4.3.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Irak, is voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet

steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024 als uit de *Country Guidance: Iraq* van EUAA van november 2024, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist niet dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 16.02.23, punt 10; NPO, p. 3-4), de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, kan worden geconcludeerd dat er actueel in de provincie Ninewa geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zou zijn, of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Uit de COI Focus aangaande de veiligheidssituatie in Irak van 29 augustus 2025 blijkt dat Ninewa zwaar getroffen was door ISIS. Hierdoor blijkt dit een complexe veiligheidsomgeving met zowel rest-ISIS-activiteit als de nasleep van de PKK-aanwezigheid en rivaliteit tussen Bagdad en Erbil in bepaalde districten.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid (EUAA, *Country Guidance Iraq*, november 2024, p. 73, 75, 77). Verzoeker laat evenwel na het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Bagdad. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier kunnen evenmin dergelijke persoonlijke omstandigheden worden afgeleid. Er zijn geen indicaties in het administratief dossier dat verzoeker, louter omwille van zijn verblijf in België en zijn Turkmeense origine, riskeert specifiek geraakt te zullen worden door het willekeurig geweld dat heerst in Ninewa (zie *supra*) en evenmin bevat het administratief dossier andere indicaties in die zin.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur wordt evenmin aannemelijk geacht.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de

Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig november tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT I. FLORIO